

368L0363

22.10.68

Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἀριθ. Ν 260/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1968

περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν στὸν τομέα τῶν μὴ μισθωτῶν δραστηριοτήτων, πού ὑπάγονται στὸ λιανικὸ ἐμπόριο (ex ὁμάδα 612 ΔΤΤΒ)

(68/363/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ἔχοντας ὑπόψη:

τὴ συνθήκη περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 54 παράγραφοι 2 καὶ 3 καὶ τὸ ἄρθρο 63 παράγραφοι 2 καὶ 3,

τὸ γενικὸ πρόγραμμα γιὰ τὴν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στὴν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως⁽¹⁾, καὶ ἰδίως τὸν Τίτλο IV/Γ,

τὸ γενικὸ πρόγραμμα γιὰ τὴν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στὴν ἐλεύθερη παροχὴ ὑπηρεσιῶν⁽²⁾, καὶ ἰδίως τὸν Τίτλο V/Γ,

τὴν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τὴ γνώμη τῆς Συνελεύσεως⁽³⁾,τὴ γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς⁽⁴⁾,

ἔκτιμώντας:

ὅτι τὰ γενικά προγράμματα προβλέπουν τὴν κατάργηση, μετὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ δευτέρου σταδίου τῆς μεταβατικῆς περιόδου καὶ πρό τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου σταδίου, κάθε διακριτικῆς μεταχειρίσεως πού βασίζεται στὴν ἰθαγένεια καὶ ἀφορᾷ τὴν ἐγκατάσταση καὶ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν στὸν τομέα τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου·

ὅτι λόγω τῶν ὀφισταμένων διαφορῶν μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, στὰ θέματα τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου, εἶναι συμφέρον νά καθορίζονται ὅσο τὸ δυνατόν λεπτομερέστερα οἱ δραστηριότητες στὶς ὁποῖες ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα ὁδηγία·

ὅτι μὲ μεταγενέστερη ὁδηγία θά ἐλευθερωθοῦν οἱ ἐμπορικὲς δραστηριότητες τῶν πλανοδίων ἐμπόρων,

καθὼς καὶ τῶν προσώπων πού πωλοῦν σέ ὑπαίθριες ἀγορές καὶ ἐκείνων πού πωλοῦν σέ στεγασμένες ἀγορές, ὄχι ὅμως ἀπὸ μόνιμες ἐγκαταστάσεις·

ὅτι οἱ δραστηριότητες ἐκμισθώσεως ἀγαθῶν, πού δὲν ἐπαναλαμβάνονται σέ ἄλλες ὁδηγίες, ἐμπίπτουν στὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὁδηγίας,

ὅτι εἶναι δυνατόν ἡ μεταπώληση ἢ ἐκμίσθωση ἀγαθῶν νά μὴ γίνεταί μόνον πρὸς ἰδιώτες ἢ οἰκογένειες γιὰ τὴν προσωπικὴ τους κατανάλωση, ἀλλὰ ἐπίσης πρὸς μικροῦς καταναλωτὲς γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐπαγγελματικῶν τους ἀναγκῶν, ὅταν ἡ μεταπώληση αὐτὴ ἢ ἡ ἐκμίσθωση ἔχει δευτερεύουσα σημασία σέ σχέση πρὸς τὸ σύνολο τῶν δραστηριοτήτων τοῦ ἐμπόρου λιανικῆς πωλήσεως·

ὅτι ἐμπίπτουν ἐπίσης στὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἡ μεταπώληση ἢ ἡ ἐκμίσθωση ἐμπορευμάτων πού ἔχουν ὑποστῆ μεταποίηση, ἐπεξεργασία ἢ συσκευασία, ὅταν οἱ ἐργασίες αὐτές εἶναι οἱ συνήθειες στὸν κλάδο τοῦ ἐν λόγω ἐμπορίου·

ὅτι τὸ ἄρθρο 2 παράγραφος 3 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 7ης Ἰουλίου 1964 περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν γιὰ τίς μὴ μισθωτὲς δραστηριότητες στὶς ἐξορυκτικὲς βιομηχανίες (Κλάσεις 11-19 ΔΤΤΒ)⁽⁵⁾ καὶ τὸ ἄρθρο 2 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Ἰουλίου 1964⁽⁶⁾, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν γιὰ τίς μὴ μισθωτὲς μεταποιητικὲς δραστηριότητες πού ἐμπίπτουν στὶς κλάσεις 23-40 ΔΤΤΒ (βιομηχανία καὶ βιοτεχνία) περιορίζουν τὸ δικαίωμα τοῦ παραγωγοῦ, πού ἐγκαθίσταται μὲ τὴν ιδιότητα αὐτὴ σέ ἄλλο Κράτος μέλος καὶ πωλεῖ τὰ δικά του προϊόντα στὸ Κράτος αὐτό, στὴν πώληση σέ ἓνα καὶ μόνον κατὰσθημα στὴ χώρα παραγωγῆς, μέχρις ὅτου μὲ ἄλλες ὁδηγίες ἐλευθερωθεῖ ἡ ἐμπορία τῶν ἐν λόγω προϊόντων·

ὅτι ἡ ἔναρξη ἰσχύος τῆς παρούσης ὁδηγίας θά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά ἐλευθερωθεῖ τὸ λιανικὸ ἐμπόριο

⁽¹⁾ ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 36/62.⁽²⁾ ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 32/62.⁽³⁾ ΕΕ ἀριθ. 187 τῆς 9.11.1965, σ. 2914/65.⁽⁴⁾ ΕΕ ἀριθ. 199 τῆς 20.11.1965, σ. 3009/65.⁽⁵⁾ ΕΕ ἀριθ. 117 τῆς 23.7.1964, σ. 1871/64.⁽⁶⁾ ΕΕ ἀριθ. 117 τῆς 23.7.1964, σ. 1880/64.

μεγάλου αριθμού προϊόντων· ότι ως εκ τούτου για τὰ προϊόντα αυτά δέν θά εφαρμόζεται πλέον ὁ περιορισμός τῆς πωλήσεως σέ ἓνα καί μόνο κατάστημα στή χώρα παραγωγῆς, ὅτι συνεπῶς, ὁ παραγωγός πού ἐγκαθίσταται σέ ἄλλο Κράτος μέλος θάσει τῶν ὀδηγιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς 7ης 'Ιουλίου 1964, πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω, δύνανται θάσει ἰδίων αὐτῶν ὀδηγιῶν, νά πωλεῖ τὰ δικά του προϊόντα ἀπό περισσότερα τοῦ ἑνός καταστήματα στό Κράτος αὐτό μέλος, ἐφ' ὅσον τό ἐμπόριο ἐλευθερώνεται·

ὅτι, ἡ παρούσα ὀδηγία πρέπει ἐπίσης νά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά ἐπιτρέπεται στούς βιομηχάνους ἢ βιοτέχνες, νά ἐγκαθίστανται σέ ἄλλο Κράτος μέλος ὄχι σάν παραγωγοί, ἀλλά γιά νά πωλοῦν τὰ δικά τους προϊόντα ἀπ' εὐθείας στόν τελικό καταναλωτή σέ ἓνα ἢ περισσότερα καταστήματα, ἐφ' ὅσον τό λιανικό ἐμπόριο τῶν προϊόντων αὐτῶν ἐλευθερώνεται ἀπό τήν παρούσα ὀδηγία·

ὅτι πρέπει ἐπίσης νά συμπεριλαμβάνονται στό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὀδηγίας οἱ δραστηριότητες λιανικῆς πωλήσεως μέ πλειστηριασμό·

ὅτι ἡ παρούσα ὀδηγία δέν εφαρμόζεται στό λιανικό ἐμπόριο φαρμάκων καί φαρμακευτικῶν προϊόντων· ὅτι σύμφωνα μέ τὰ γενικά προγράμματα, οἱ δραστηριότητες αὐτές θά ἐλευθερωθοῦν μεταγενέστερα·

ὅτι λαμβάνοντας ὑπόψη τίς ὑφιστάμενες μεταξύ Κρατῶν μελῶν διαφορές σέ ὅτι ἀφορᾷ τήν ὀργάνωση τῆς λιανικῆς πωλήσεως τοῦ καπνοῦ καί ἁλατος, συντρέχει λόγος οἱ δραστηριότητες αὐτές νά ἐξαιρεθοῦν ἀπό τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὀδηγίας·

ὅτι ἡ παρούσα ὀδηγία δέν εφαρμόζεται στό λιανικό ἐμπόριο τοξικῶν προϊόντων ἢ παθογόνων οὐσιῶν· ὅτι στά Κράτη μέλη γιά τίς δραστηριότητες αὐτές τίθενται ἰδιαίτερα προβλήματα πού ἀφοροῦν τήν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας, λόγω τῶν ἐν ἰσχύϊ νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων·

ὅτι πρέπει σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως οἱ περιορισμοί πού ἀφοροῦν τήν εὐχέρεια συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις νά καταργηθοῦν κατά τό μέτρο πού οἱ ἐπαγγελματικές δραστηριότητες τοῦ ἐνδιαφερομένου συνεπάγονται ἄσκηση τῆς εὐχέρειας αὐτῆς·

ὅτι τό καθεστῶς πού εφαρμόζεται στούς ἐργαζόμενους μισθωτοῦς πού συνοδεύουν τόν παρέχοντα ὑπηρεσίες ἢ ἐνεργοῦν γιά λογαριασμό του, διέπεται ἀπό τίς διατάξεις πού θεσπίστηκαν κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 48 καί 49 τῆς συνθήκης·

ὅτι θεσπίστηκαν ἢ θά θεσπισθοῦν ἰδιαίτερες ὀδηγίες, πού θά εφαρμόζονται σέ ὅλες τίς μή μισθωτές δραστηριότητες σ' ὅτι ἀφορᾷ τίς διατάξεις σχετικά μέ τήν διακίνηση καί διαμονή τῶν δικαιούχων, καθώς καί, ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο, ὀδηγίες γιά τόν συντονισμό τῶν ἐγγυήσεων, τίς ὁποῖες τὰ Κράτη μέλη ἀπαιτοῦν ἀπό τίς ἑταιρίες γιά τήν προστασία τῶν συμφερόντων τῶν ἑταίρων καί τῶν τρίτων·

ὅτι, ἐπιπλέον, σέ μερικά Κράτη μέλη τό λιανικό ἐμπόριο ὀρισμένων προϊόντων διέπεται σέ διατάξεις σχετι-

κές μέ τήν πρόσβαση στό ἐπάγγελμα, ἐνῶ ἄλλα Κράτη θά θέσουν σέ ἰσχύ ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο παρόμοια νομοθεσία· ὅτι ὡς ἐκ τούτου ὀρισμένα μεταβατικά μέτρα πού προορίζονται νά διευκολύνουν τήν ἀνάληψη καί ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπό ὑπῆκοους ἄλλων Κρατῶν μελῶν, θά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἰδιαίτερης ὀδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Τά Κράτη μέλη καταργοῦν ὅσον ἀφορᾷ τὰ φυσικά πρόσωπα καί τίς ἑταιρίες, πού προβλέπονται στόν Τίτλο I τῶν γενικῶν προγραμμάτων γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως καί στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν (πού στό ἐξῆς καλοῦνται «δικαιούχου»), τοῦς περιορισμούς πού ἀναφέρονται στόν Τίτλο III τῶν ἐν λόγω προγραμμάτων, ὅσον ἀφορᾷ τήν ἀνάληψη καί ἄσκηση τῶν δραστηριοτήτων, πού καθορίζονται στά ἄρθρα 2 καί 3.

Ἄρθρο 2

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὀδηγίας εφαρμόζονται στίς μή μισθωτές δραστηριότητες πού ὑπάγονται στό λιανικό ἐμπόριο (ΔΤΤΒ Κλάσις 612)⁽¹⁾ μέ ἐξαιρεση τό λιανικό ἐμπόριο τῶν φαρμάκων καί φαρμακευτικῶν προϊόντων, τῶν τοξικῶν προϊόντων καί τῶν παθογόνων οὐσιῶν καθώς καί τοῦ καπνοῦ καί τοῦ ἁλατος.

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὀδηγίας δέν εφαρμόζονται ἐπί τῶν ἐμπορικῶν δραστηριοτήτων τῶν πλανοδίων ἐμπόρων. Δέν εφαρμόζονται ἐπίσης ἐπί τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν, πού πωλοῦν σέ ὑπαίθριες ἀγορές οὔτε ἐκείνων πού πωλοῦν σέ στεγασμένες ἀγορές ὄχι ὁμως ἀπό μόνιμες ἐγκαταστάσεις, ἔστω καί ἂν οἱ δραστηριότητες αὐτές δέν ὑπάγονται σέ διατάξεις ἐσωτερικοῦ δικαίου περὶ πλανοδίων ἐμπόρων.

Ἡ παρούσα ὀδηγία δέν εφαρμόζεται στήν ἐξέταση τῶν ὀργάνων ὀράσεως καί ἀκοῆς ἢ ἄλλων ὀργάνων ἢ μελῶν τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, πού γίνεται γιά τόν σκοπό τῆς προσαρμογῆς, ἐφαρμογῆς καί πωλήσεως διορθωτικῶν συσκευῶν τῶν ὀπτικῶν καί ἀκουστικῶν ἀτελειῶν ἢ ὀρθοπεδικῶν μηχανημάτων.

2. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης ὀδηγίας ἄσκει δραστηριότητα χονδρικοῦ ἐμπορίου κάθε φυσικό πρόσωπο ἢ ἑταιρία πού κατά σύνθεσης ἐπάγγελμα ἀγοράζει ἐμπορεύματα ἐπ' ὀνόματι του καί γιά λογαριασμόν του καί τὰ μεταπωλεῖ ἀπ' εὐθείας στόν τελικό καταναλωτή.

Τά ἐμπορεύματα μποροῦν νά μεταπωληθοῦν εἴτε στήν αὐτή κατάσταση, εἴτε κατόπιν μεταποιήσεως, ἐπεξεργασίας ἢ συσκευασίας, ὅπως συνήθως γίνεται στό λιανικό ἐμπόριο.

3. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὀδηγίας εφαρμόζονται ἐπίσης στίς δραστηριότητες λιανικῆς πωλήσεως τῶν

⁽¹⁾ Στατιστικό γραφεῖο τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, Στατιστικές μελέτες, Σειρά Μ, Ἀριθ. 4, Θεῶρ. 1 (Νέα Ὑόρκη, 1958).

κατασκευαστῶν, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νά εἶναι ἐγκατεστημένοι μέ τήν ιδιότητα αὐτή στήν χώρα ὑποδοχῆς, πωλοῦν οἱ ἴδιοι τά προϊόντα τους, στήν χώρα αὐτή, στόν τελικό καταναλωτή.

4. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης, μέ τούς ἴδιους ὅρους ὅπως καί στίς δραστηριότητες πωλήσεως πού ἀναφέρονται στίς προηγούμενες παραγράφους, στίς δραστηριότητες ἐκμισθώσεως ἀγαθῶν, κατά τό μέτρο πού οἱ δραστηριότητες αὐτές δέν ὑπάγονται στό πεδίο ἐφαρμογῆς ἄλλων ὁδηγιῶν. Ὁ πίνακας τῶν δραστηριοτήτων ἐκμισθώσεως πού ἐξαιροῦνται βάσει τῶν ἀνωτέρω περιλαμβάνονται στό παράρτημα.

Ἄρθρο 3

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης καί στίς μὴ μισθωτές δραστηριότητες διαμεσολαβητῶν, οἱ ὁποῖοι συνήθως καί κατ' ἐπάγγελμα ἐνεργοῦν γιά λογαριασμό τρίτων λιανικές πωλήσεις μέ πλειστηριασμό.

Ἄρθρο 4

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης ὁδηγίας σέ ὅτι ἀφορᾶ τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος, οἱ δραστηριότητες πού συνδέονται μέ τήν ἀσκηση δημοσίας ἐξουσίας στό Κράτος αὐτό. Οἱ δραστηριότητες αὐτές εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

στήν Γαλλία:

Ἡ πώληση μέ πλειστηριασμό ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ἀπό τίς *officiers publics* ἢ *officiers ministériels*

στήν Ἰταλία:

Ἡ πώληση μέ πλειστηριασμό ἐμπορευμάτων ἀπό *mediatori*, κατά τήν ἀσκηση δημοσίας ἐξουσίας

στή Γερμανία, στό Βέλγιο, στό Λουξεμβούργο καί στίς Κάτω Χῶρες:

Ἡ συμμετοχή δικαστικῶν ὑπαλλήλων καί συμβολαιογράφων σέ πωλήσεις μέ πλειστηριασμό (*court bailiffs and notaries*).

Ἄρθρο 5

1. Εἰδικότερα τά Κράτη μέλη καταργοῦν ἐκείνους ἰδίως τούς περιορισμούς οἱ ὁποῖοι:

- α) παρακωλύουν τήν ἐγκατάσταση δικαιούχων ἢ τήν παροχή ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν στήν χώρα ὑποδοχῆς ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί τά αὐτά δικαιώματα ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί
- β) ἀπορρέουν ἀπό διοικητική πρακτική ἢ ὁποία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν διακριτική σέ σχέση μέ τούς ἡμεδαπούς μεταχείριση τῶν δικαιούχων.

2. Μεταξύ τῶν περιορισμῶν πού πρέπει νά καταργηθοῦν συμπεριλαμβάνονται εἰδικότερα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι

ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διατάξεων πού ἐμποδίζουν ἢ περιορίζουν τήν ἐγκατάσταση τῶν δικαιούχων ἢ τήν ὑπ' αὐτῶν παροχή ὑπηρεσιῶν ὅπως:

α) στό Βέλγιο:

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος (*carte professionnelle*) (Ἄρθρο I τοῦ Νόμου τῆς 19 Φεβρουαρίου 1965)

β) στήν Γερμανία:

- τό γεγονός ὅτι ἡ παροχή ἀδείας γιά τή λιανική πώληση ἐκρηκτικῶν δταν ἀφορᾶ ἄλλοδαπούς, ὑπάγεται σέ ὀρισμένα μέν κρατίδια – *Länder* στήν ἀπόδειξη τῆς ἀναγκαιότητος σέ ἄλλα δέ κρατίδια στήν ὑποχρέωση νά παραμένουν ἐπί τρία ἔτη τουλάχιστον στήν Ὀμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας
- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἀπό τά φυσικά πρόσωπα γερμανικῆς ὑπηκοότητος γιά τή λιανική πώληση ὄπλων καί πυρομαχικῶν κατά τήν ἔννοια τοῦ *Waffengesetz* τῆς 13 Μαρτίου 1938, *Waffengesetz* παράγραφος 7 ἀριθ. 2 καί παράγραφος 3 ἀριθ. 2

- ἡ ἀπαγόρευση τῆς χορηγήσεως ἀδείας λιανικῆς πωλήσεως ὄπλων καί πυρομαχικῶν σέ ἄλλοδαπά καί ἡμεδαπά νομικά πρόσωπα, τῶν ὁποίων τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου εὐρίσκεται ὑπό ἄλλοδαπό ἔλεγχο (παράγραφος 10 τῆς ἐκτελεστικῆς διατάξεως τοῦ *Waffengesetz* τῆς 19 Μαρτίου 1938)

γ) στήν Γαλλία:

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς δελτίου ταυτότητος ἄλλοδαποῦ ἐμπόρου *carte d'identité d'étranger commerçant* — (*décret-loi* τῆς 12 Νοεμβρίου 1938 Νόμος τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1940)
- ὁ ἀποκλεισμός ἀπό τό δικαίωμα ἀνανεώσεως ἐμπορικῶν μισθώσεων (*décret* τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1953, ἄρθρο 38)
- ὁ ὅρος ἀμοιβαιότητα πού ἐπιβάλλεται σέ ἄλλοδαπούς γιά νά ἀσκήσουν ἐμπόριο ταχυδρομικῶν περιστεριῶν (Νόμος τῆς 27 Ἰουνίου 1957, *décret* τῆς 22 Ἀπριλίου 1958)

- ἡ ὑποχρέωση ὅτι τά πρόσωπα στά ὁποῖα πρόκειται νά χορηγηθεῖ ἄδεια ἐμπορίας πυροβόλων ὄπλων γιά ἀμυντικούς σκοπούς καί τῶν πυρομαχικῶν τους πρέπει νά ἔχουν γαλλική ὑπηκοότητα (ἢ, σέ περίπτωση ἐταιριῶν, νά παρέχεται ἀπόδειξη τῆς γαλλικῆς ὑπηκοότητος γιά τούς ἐταίρους, τούς δόμους, τούς ἐτερόρρυθμους καί τούς διαχειριστές προσωπικῶν ἐταιριῶν καθώς καί γιά τά μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καί τούς διευθυντές μετοχικῶν ἐταιριῶν), (ἄρθρο 2, τοῦ *décret-loi* τῆς 18 Ἀπριλίου 1939, ἄρθρο I τοῦ *décret* A τῆς 14 Αὐγούστου 1939, ἄρθρα 9 καί 6 τοῦ *décret* B τῆς 14 Αὐγούστου 1939)

— ή υποχρέωση στην περίπτωση των εταιριών που κατέχουν ειδική άδεια εισαγωγής και διαθέσεως παραγώγων πετρελαίου, να έχει τή γαλλική υπηκοότητα ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου, ο πρόεδρος γενικός διευθυντής καθώς και η πλειοψηφία των μελών του διοικητικού συμβουλίου και ή υποχρέωση του κατόχου τέτοιας άδειας, να προορίζει έναν όρισμένο αριθμό ανωτέρων θέσεων για υπαλλήλους γαλλικής υπηκοότητας στο διοικητικό, τεχνικό και εμπορικό τμήμα τής επιχείρησας (*décret* No 65-144 τής 26 Φεβρουαρίου 1965).

Άρθρο 8

1. "Αν Κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του, για τήν πρόσβαση σε μία από τις δραστηριότητες που αναφέρεται στα άρθρα 2 και 3, απόδειξη έντιμότητας καθώς και απόδειξη μη κηρύξεως σε πτώχευση, ή μία από τις αποδείξεις αυτές, τό έν λόγω Κράτος δέχεται ως έπαρκή απόδειξη, προκειμένου για υπηκόους άλλων Κρατών μελών, τήν προσαγωγή αποσπάσματος ποινικού μητρώου, έλλείψει δέ τούτου, ενός ισοδύναμου έγγραφου πού έχει έκδοθει από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή τής χώρας καταγωγής ή προελεύσεως από τό όποιο να προκύπτει ότι οι απαιτήσεις αυτές ίκανοποιούνται.

δ) στην Ιταλία:

— οι άλλοδαποι πού επιθυμούν να αναλάβουν και ασκήσουν δραστηριότητες σε σχέση με εμπόριο ταχυδρομικών περιστεριών πρέπει να έχουν ειδική άδεια (Νόμος τής 13 Δεκεμβρίου 1928 άρθρ. 3086).

"Αν ή χώρα καταγωγής ή προελεύσεως δέν χορηγεί τέτοιο έγγραφο όσον αφορά τήν μη πτώχευση, τούτο είναι δυνατόν να αντικατασταθεί από ένορκη δήλωση του ενδιαφερομένου ένώπιον αρμοδίας δικαστικής ή διοικητικής αρχής, συμβολαιογράφου ή αρμοδίου επαγγελματικού ή εμπορικού οργανισμού τής χώρας καταγωγής ή προελεύσεως.

ε) στό Λουξεμβούργο:

— ή υποχρέωση κατοχής άδειας περιορισμένης χρονικής ισχύος πού χορηγείται σε άλλοδαπούς (άρθρο 21 του Νόμου τής 2 'Ιουνίου 1962).

Άρθρο 6

1. Τά Κράτη μέλη μεριμούν ώστε οι δικαιούχοι να έχουν τό δικαίωμα συμμετοχής σε επαγγελματικές οργανώσεις όπως και οι ήμεδαποί.

2. Σε περίπτωση έγκαταστάσεως, τό δικαίωμα συμμετοχής στις οργανώσεις αυτές συνεπάγεται τό δικαίωμα έκλογής ή τό δικαίωμα διορισμού σε διοικητικές θέσεις των οργανώσεων αυτών. Οι διοικητικές αυτές θέσεις πάντως είναι δυνατόν να προορίζονται για τους ήμεδαπούς, έφ' όσον ή όργάνωση αυτή μετέχει δυνάμει διατάξεως νομοθετικού ή κανονιστικού χαρακτήρα στην άσκηση δημοσίας έξουσίας.

3. Στο Μέγα Δουκάτο του Λουξεμβούργου ή ιδιότης του μέλους του Έμπορικού Έπιμελητηρίου και του Έπαγγελματικού Έπιμελητηρίου δέν δίνει στους δικαιούχους τό δικαίωμα συμμετοχής στην ανάδειξη των διοικητικών όργάνων των Έπιμελητηριών αυτών.

Άρθρο 7

Ουδέν Κράτος μέλος παρέχει στους υπηκόους του, πού μεταβαίνουν σε άλλο Κράτος μέλος με σκοπό τήν άσκηση μιās από τις δραστηριότητες πού αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 όποιαδήποτε βοήθεια, πού μπορεί να νοθεύσει τους όρους έγκαταστάσεως.

2. "Αν τό Κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του, για τήν πρόσβαση στη δραστηριότητα του λιανικού εμπορίου όπλων, πυρομαχικών ή εκρηκτικών και για τήν λιανική πώληση οίνοπνευματώδων ποτών και γάλακτος χύμα, όρισμένες προϋποθέσεις ήθους ή έντιμότητας των όποίων ή απόδειξη δέν μπορεί να προκύψει από τό έγγραφο πού αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, τό Κράτος αυτό δέχεται ως έπαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, πιστοποιητικό έκδιδόμενο από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή τής χώρας καταγωγής ή προελεύσεως, πού να πιστοποιεί ότι οι όροι αυτοί ίκανοποιούνται. Τά πιστοποιητικά αυτά αναφέρονται σε συγκεκριμένα γεγονότα, πού λαμβάνονται υπ' όψη στη χώρα υποδοχής.

3. Τά έγγραφα πού έκδίδονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δέν είναι δυνατόν να όποβληθούν μετά τήν πάροδο τριών μηνών από τήν ήμερομηνία έκδόσεώς τους.

4. Τά Κράτη μέλη όρίζουν έντός τής προθεσμίας πού προβλέπεται στό άρθρο 9, τις αρχές και τους οργανισμούς πού είναι αρμόδιοι για τήν έκδοση των εγγράφων αυτών, ενημερώνουν δέ άμέσως περί αυτού τά άλλα Κράτη μέλη και τήν Έπιτροπή.

5. "Όταν στό Κράτος μέλος υποδοχής πρέπει να αποδειχθεί ή οικονομική ίκανότητα, τό Κράτος αυτό θεωρεί τις θεβαιώσεις πού χορηγούνται από τις τράπεζες τής χώρας καταγωγής ή προελεύσεως ισοδύναμες με εκείνες πού χορηγούνται στην επικράτειά του.

Άρθρο 9

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις 15 Οκτωβρίου 1968.

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα πού είναι τά αναγκαία για νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός ἑξή μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί ἐνημερώνουν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

Γιά τό Συμβούλιο

Άρθρο 10

Ὁ Πρόεδρος

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

G. SEDATI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δραστηριότητες ἐξαιρούμενες τοῦ ἀντικειμένου τῆς παρούσης ὁδηγίας

(Άρθρο 2 παράγραφος 4 δεύτερη πρόταση)

ΔΤΤΒ ex ομάδες	Ἐξαιρούμενες Δραστηριότητες
012	Ἐκμίσθωση γεωργικῶν μηχανημάτων
640	Συναλλαγές ἐπί ἀκινήτων, ἐκμισθώσεις
713	Ἐκμίσθωση αὐτοκινήτων, ἀμαξῶν καί ἀλόγων
718	Ἐκμίσθωση ἀμαξοστοιχιῶν καί θαγονίων
839	Ἐκμίσθωση μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ γραφείων
841	Κρατήσεις θέσεων κινηματογράφου καί ἐκμίσθωση κινηματογραφικῶν ταινιῶν
842	Κρατήσεις θέσεων θεάτρου καί ἐκμίσθωση θεατρικοῦ ἐξοπλισμοῦ
843	Ἐκμίσθωση σκαφῶν, ποδηλάτων καί μηχανημάτων τυχερῶν παιγνίων μέ κερματοδέκτη
853	Ἐκμίσθωση ἐπιλωμένων δωματίων
854	Ἐκμίσθωση οἰκιακοῦ ρουχισμοῦ
859	Ἐκμίσθωση ρουχισμοῦ